

13. festivāls mladoho
amatērskēho divadla

FEMAR 1985

STŘEDOČESKÉ KRAJSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO PRAHA
ODBOR KULTURY ONV NYMBURK
OKRESNÍ KULTURNÍ STŘEDISKO NYMBURK
MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR PODĚBRADY
KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ STŘEDISKO PODĚBRADY
MĚSTSKÝ VÝBOR NÁRODNÍ FRONTY PODĚBRADY

NA POČEST 40. VÝROČÍ
VYVRCHOLENÍ NÁRODNĚ OSVOBOZOVACÍHO BOJE
ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO LIDU
A OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SOVĚTSKOU ARMÁDOU
A K MEZINÁRODNÍMU ROKU MLÁDEŽE

FEMAD

Poděbrady

1985

XIII. ROČNÍK FESTIVALU MLADÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

ÚVODNÍ SLOVO

Mnoho mladých lidí je ještě v zajetí vzpomínek na krásné dny přátelství na Dvacátém festivalu mládeže a studentstva v Moskvě. Naši zástupci zde v bohatém kulturním programu dokázali, že máme kulturní hodnoty, které mladá generace umí předávat.

Mladí lidé mají dnes k tvorbě kulturních aktivit velké možnosti. K jedné z nejplněhodnějších patří divadlo. Vždyť Festival mladého amatérského divadla je nejen obohacením kulturního a společenského života v Poděbradech, ale i místem, kde se mladí lidé vyznají ze své lásky k divadlu, získají pro svou práci mnohá poučení, konzultují a hlavně naváží krásná přátelství.

Jsme rádi, že tato přehlídka mladé amatérské činnosti má v našem okrese velkou popularitu. Musíme být hrdi na to, že není ojedinělá. Divadelní přehlídka v Sadské, Středočeské divadelní hry v Nymburce, Divadelní červen v Lysé nad Labem, Přehlídka vesnických a zemědělských souborů v Libici nad Cidlinou i Dny dětského divadla jsou důkazem, že na okrese Nymburk je stále mnoho obětavých dobrovolných pracovníků, kteří věnují svůj volný čas k obohacení kulturního života nás všech.

Přesto je naším velkým úkolem dále rozšiřovat základnu umělecké činnosti a vedoucím souborů a kroužků dávat více příležitosti k umělecké výchově i aktivitě dětem a mladým lidem.

Jsme rádi, že můžeme i letos přivítat v Poděbradech řadu vyspělých amatérských souborů, které z hlediska tvůrčí činnosti budou důstojným završením oslav 40. výročí osvobození Československa.

Alena Bondarczuková
odbor kultury ONV

XIII. ROČNÍK FESTIVALU MLADÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

DIVADLO NA KOVÁRNĚ V PODĚBRADECH

od 12. září do 15. září 1985 a od 20. září do 22. září 1985

12. září – čtvrtek v 19.00 hodin – divadelní sál

Oficiální zahájení FEMAD

Miroslav Pokorný – Petr Moravec
TRAGEDYJE MASOPUSTU

čili:
POSLECHNĚTE, LIDÉ

Divadlo AHA! při MěKS Lysá nad Labem

13. září – pátek v 19.00 hodin – divadelní sál

Miroslav Pokorný – Petr Moravec
TRAGEDYJE MASOPUSTU

čili:
POSLECHNĚTE, LIDÉ

Divadlo AHA! při MěKS Lysá nad Labem

13. září – pátek ve 21.45 hodin – malý sál (seminární představení)

Karel Pala – Roman Ráček
„H M M . . .“

Soubor VADIDLO ZO SSM při PS 34
Lesná Brno

14. září – sobota od 9.00 do 11.00 hodin

diskuse

14. září – sobota v 11.15 hodin – malý sál

Radim Vašínska
TAJEMSTVÍ VODNÍCH KVĚTIN

ORFEUS, divadelní skup. při OKD Praha 4

14. září – sobota ve 14.00 h – sál Záložna (seminární představení)

Kurt Vonnegut jr.
GROTESKA

DOPRAPO, soubor Domu kultury ROH
Dopravních podniků Praha

14. září – sobota od 15.30 do 17.30 hodin

diskuse

14. září – sobota v 19.00 hodin – divadelní sál

F. Kafka – J. Bednárik

OTEM, AKO SA RÁZ ZOBUDZIL PÁN GREGOR SAMSA VO
SVOJEJ POSTELY A ZISCIL, ŽE SA PREMENYL NA OBLUDNÝ
HMYZ

Z-DIVADLO, divadelní soubor při DO SZM Zeleneč

14. září – sobota ve 22.00 hodin – malý sál (seminární představení)

William Shakespeare – Kolektiv souboru
JAK SE VÁM LÍBÍ „JAK SE VÁM LÍBÍ“?

Divadel. klub JIRÁSEK při Sdruženém klubu
pracujících v České Lípě

15. září – neděle od 10.00 do 13.00 hodin

diskuse

20. září – pátek v 19.00 hodin – divadelní sál

Alex Koenigsmark
ADIÉ, MILÁČKU!

DS TYL Sdruženého klubu pracujících LIAZ Mnichovo Hradiště

20. září – pátek v 22.00 h – sál Záložna (seminární představení)

Arthur Schnitzler
U ZELENÉHO PAPOUŠKA

ANEBDIVADLO, soubor OKD Praha 3
a LUCERNA, soubor KD hl. m. Prahy

21. září — sobota od 9.00 do 11.00 hodin
diskuse

21. září — sobota v 11.15 hodin — malý sál
(seminární představení)

Tadeusz Rózewicz — Kolektiv souboru
KARTOTÉKA

LAMPA, soubor Veleobce sdružených obcí
baráčníků Praha

21. září — sobota ve 14.00 h. — sál Záložna
(seminární představení)

Jozef Gregor-Tajovský
HRIECH

Divadel. súbor Jána Chalupku pri ZK ROH
k. p. Vítkovice Mostáreň Brezno

21. září — sobota od 15.45 do 17.45 hodin
diskuse

21. září — sobota v 19.00 hodin — divadelní sál

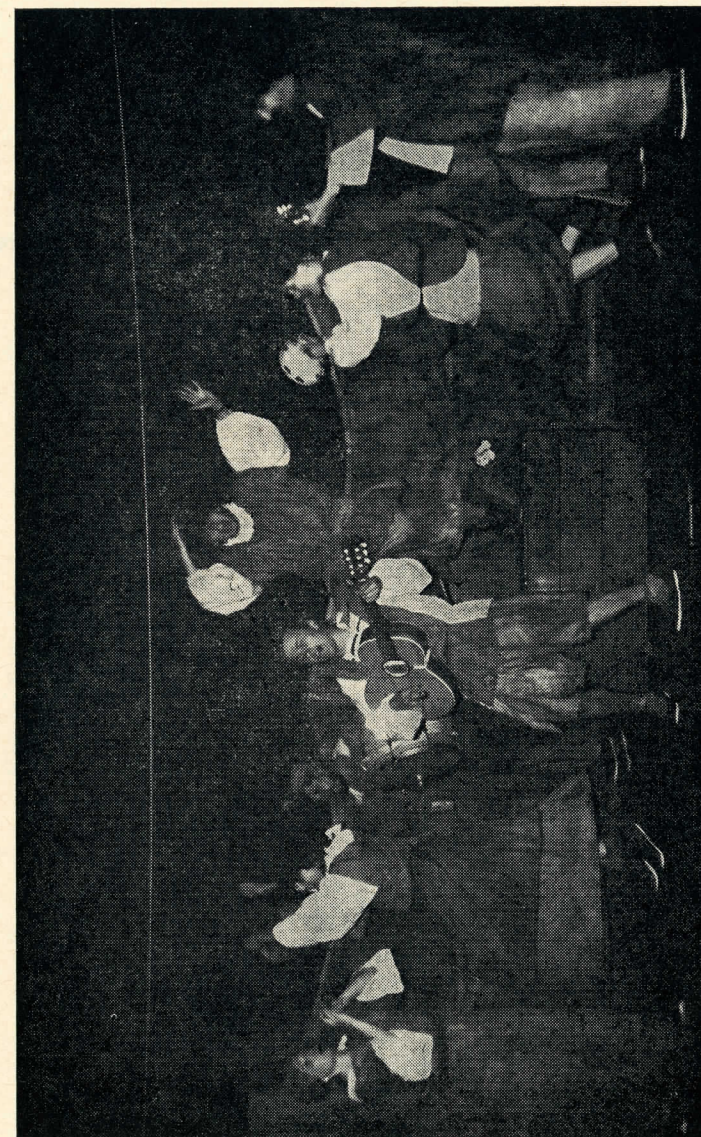
Milan Schejbal — Kateřina Fixová
FLORENCIE 1536 ANEB LORENZACCIO ... ?
ANEBDIVADLO OKD Praha 3

21. září — sobota ve 21.00 h. — sál Záložna
(seminární představení)

Vladimír Majakovskij — Michal Spišák
PLOŠTICA

Divadlo MJF FAUX PAS FV SZM pri PdF
Nitra

22. září — neděle od 10.00 do 13.00 hodin
diskuse

Tragedyje masopustu čili: Poslechněte, lidé

Divadlo AHA ! při MěKS Lysá nad Labem

TRAGEDYJE MASOPUSTU

čili:

POSLECHNĚTE, LIDÉ

Rozmarné leporelo o lidské krutosti a také o tom, z čeho ona roste
Podle středověkých pramenů tuto tragedyi sestavil,
zpracoval, napsal a ku předvedení uchystal

MIROSLAV POKORNÝ,

jenž ji také s ansamblem byl secvičil.

Hru opatřil muzikou

PETR MORAVEC.

Scénu a kostýmy vypravila

VĚRA MARKOVÁ.

Představení diriguje inspicient

MÍLA HLAVSA.

Tito pak v kuse muzicírují a se předvádějí:

IVETA DUBOVSKÁ, JIŘÍ HANZLÍK, MARTINA HASMANNOVÁ,
FRANTIŠEK JIROUSEK, VĚRA MARKOVÁ, PETR MORAVEC,
MIROSLAV PAVLIČEK, MIROSLAV POKORNÝ, JAROSLAV
ROSICKÝ, LADISLAV ŠINKMAJER, VERONIKA VLČKOVÁ,
PAVEL PRŮCHA

Světla:

ZDENĚK HERCLÍK, MÍLA HLAVSA, ZDENĚK PECH.

Hraje se bez pauzy.

Poprvé hráno 30. června 1984.

I. INTERLUDIUM

Kratochvilné hraní o selském hňupu, který chtěl žákem býti.

II. INTERLUDIUM

Truchlivá píseň o Matouškovi a Majdalence.

III. INTERLUDIUM

O žebrácích, kteří se skrze pravdu přeli a o tragickém konci,
jenž následoval.

IV. INTERLUDIUM

O krutém zamordování starosty v Rýbrholci, jemuž se pro lakotu
jeho krvavé odplaty dostalo.

V. INTERLUDIUM

O podvodnících, jak na sebe pikle kuli a kterak jeden z nich
skrze ty pletichy o ženu přišel.

VI. INTERLUDIUM

V němž bude řečeno, že je ženská těžké břemeno.

VII. INTERLUDIUM

Tuze smutné povídání o tom, jak jeden ovčák, řečený Jan,
pro vojanské pány život ztratil.

Otvíraje tragédii,
před žádným toho nekryji,
že jsem ji z knih starých vyložil,
v některých místech rozmnožil,
něco jsem z ní i opustil,
jakž mi můj smysl dopustil,
maje to sobě na vůli.
Zvláště kdejakou fabuli,
kteráž i mysl zprzňuje,
k zlé žádosti ji vzbuzuje,
což by každý z povinnosti
měl míti zde v ošklivosti.
Neb samo přirození naše
zlé věci plodí a páše.
Tím se při tom spraviti chtěj
a již nyní dobře se měj !

SLOVO O HŘE

Scénář hry vznikl na motivy masopustních frašek pobělohorských Václava Františka Kocmánka, kramářských písní a lidových balad. Přáním a záměrem všech, kteří se na představení podíleli, bylo co nejjednodušším a nejprostším způsobem rozehrát sedm starých příběhů, které dokazují, že mnohé lidské vlastnosti jsou zcela nelidské. A že některé jsou věčné. Protože každý z nás v sobě nosí stigmata špatnosti, zla a násilí, někdo víc, jiný méně. Přesto anebo právě proto stojí za to se jim důstojně postavit.

Jistě, že v každém z nás je i pořádný kus dobra, smyslu pro pravdu, pro spravedlnost. Ale o těchto našich vlastnostech tato hra není.

SLOVO O SOUBORU

Divadlo AHA ! (amatérské–hudební–autorské) Městského kulturního střediska v Lysé nad Labem vzniklo v roce 1985 z původního Hudebního divadla Klubu mladých ZO SSM Lysá nad Labem, založeného v roce 1976.

Ve svých počátcích se soubor zabýval méně náročnými inscenacemi, které byly zaměřeny zejména na písničky a jejich kvalitní interpretaci, zatímco činoherní složka byla v pozadí.

Po změně ve vedení souboru, a to jak režiséra, tak v minulém roce i autora hudby, došlo ke změně i v celkovém projevu souboru. Inscenace zůstaly i nadále autorské po textové, hudební i režijní stránce, ale celkové pojetí představení se odlišilo. Činoherní složka se stává rovnocennou složce hudební a tvoří s ní nedělitelný celek.

Dnes má soubor asi 20 členů včetně technického personálu. Na repertoáru jsou dvě představení: TRAGEDYJE MASOPUSTU a SVŮJ K SVĚMU – hra na motivy povídek a aktovek A. P. Čechova.

V obou představeních se projevuje snaha souboru o maximálně aktivní využití všeho, co se vyskytuje na jevišti. To je také směr, jímž se Divadlo AHA ! hodlá ubírat i v budoucnosti.

"H m m . . ."

VADIDLO, soubor ZO SSM při PS 34 Lesná Brno

Karel Pala – Roman Ráček

„H M M . . .“

Z poezie V. Červené, V. Vyskočila, J. Běloveské, V. Jedličky,
V. Svobodové a R. Ráčka

Scéna a režie: Roman Ráček

Hudba: Michal Hanák a Roman Ráček

Hrají:

LIDÉ

Jana Bělovská
Monika Zouharová
Mirka Podmelová
Roman Ráček
Marek Pivovar
Štěpán Rusín
Karel Pala
Pavel Jakubík
Jan Chmelař
Michal Beneš

HLUCHODÁRKYNĚ

Zvuk: Daniel Šebesta

Světla: Daniel Šebesta, Zuzana Novotná, Jan Fousek

SLOVO O HŘE

Hra „Hm . . .“ je pokusem o modelové drama. Verbální složka je tvořena pásmem poezie z okruhu autorů (přátel) divadla VADIDLO. Vlastní model pak obsahuje důležitou část vizuální – vývoj vztahů a náznaková charakteristika postav.

Část vývojová je záměrně vytvářena cyklicky až stereotypně – znázorňuje relativnost v uceleném a zvnějšku už neměnném systému.

„Hm . . .“ je o vnitřních pocitech, složitostech a tužbách lidí, kteří se seznamují s věčným bojem Dobra a Zla sami v sobě. Zjišťují, že zlo, jestliže mu sami napomohou, může zahlušit veškeré snažení a pokusy na cestě k lepšímu, k dobru, spravedlnosti, lásce a míru mezi lidmi. Zlo, charakterizované hyperbolickými postavami HLUCHODÁRKYNĚ, ovládá veškerý mimoprostor, vesmír, který obklopuje lidské vztahy. Může dokonce zasahovat i do nich, neboť zlo je obsaženo v každém člověku. Podle toho, jakou mu člověk (spolu s ostatními lidmi) dá příležitost, zlo reaguje a zahlušuje jakékoli pokusy o (byť bolestivé a mnohdy trpké) hledání další cesty metodou konfrontace svých stanovisek s ostatními.

Ano, pro zobrazení boje Dobra a Zla jsme zvolili kontrast mezi křikem, hlasitou hudbou, stále se opakující, a tichem s promluvou lidí.

V prostředí ticha si mohou lidé sdělovat své pocity, aby si mohli porozumět a tvořivě se vzájemnou úctou žít a prožívat. Dobro zde vystupuje v relativně „pasivní“ podobě obrazu osobního odhodlání. Člověk může dosáhnout porozumění s jinými lidmi, když začne sám u sebe. Spojením odhodlaných se může zlo zatlačit daleko za hranice lidských vztahů, bytí a společenského prostoru (viz scéna společného rozšiřování).

Ochabnutí vnitřního boje se zlem, reálný cynismus, spokojení se s málem (usnutí na vavřínech) vede k aktivizaci Zla, které se snaží zastrašováním jednotlivých (možných) obětí svého projevu potlačit v lidech chuť po Dobru, touhu být lepšími, snaží se jim vnutit pocit bezmocnosti a dohnat je k rezignaci. Rezignace – zástava pohybu – strnulost. Strnulost však není znakem života – tím je pohyb. Citlivost je dalším znakem života – a zvlášť lidí. Ti cítí převahu zla jako bolest – ať už reálnou či jako symbol zvýšení citlivosti ve vztazích mezi námi i ve vztahu ke světu. A je potřeba, aby této bolesti (či zlu) nepodlehli.

Naše hra nemá konkrétní naznačení určitého řešení, končí pouze (?) rozhodnutím nesmířit se s umrtvujícím strachem, pohodlností a rezignací . . .

SLOVO O SOUBORU

Soubor VADIDLO vznikl na gymnáziu na Elgartově ulici v Brně z potřeby publikovat své verše, myšlenky a pocity. Zakládající členové byli více autory poezie a divadlo považovali jen za jediný možný způsob publikace. Poprvé vystoupili v roce 1981 s pásmem

poezie „BLÁSNĚNÍ“, kde každý hrál v podstatě sebe. VADIDLO tehdy postoupilo do národ. kola WP. V r. 1982 se soubor prezentoval opět kolektivním dílem „ZATVAŘOVÁNÍ“, jehož kostrou byla sice povídka členky souboru Jany Bělovské, ale jednalo se opět více méně o pásmo poezie. Vlastní realizace nakonec doplatila na liberární přístup souboru k inscenování - koncepce se roztříštila ve změní názorů. Na podzim téhož roku se soubor pokusil oživit svou programovou linii absurdním minidramatem Romana Ráčka „POBLÁSNĚNÍ TOPENÁŘI“, které však bylo uvedeno jen jednou. Pak nastala krize souboru, který nebyl schopen přiznat si nekonstruktivní kolektivismus a akceptovat nový způsob práce, založený na rozlišení funkcí podle schopností. Na jaře 1983 se ještě dvojice Pala – Ráček pokusila oživit starý soubor a připravila první verzi inscenace „Hmm...“. Po čtyřech provedeních se soubor rozpadá. Po dvou letech rozepří, kdy někteří členové udržovali kontinuitu divadelní činnosti alespoň pod jinými názvy (např. v roce 1984 KÁMEN DŮRAZU – účast na Akademickém Brně + postup do celostátního kola Šrámkovy Sobotky), se trojice Bělovská – Pala – Ráček rozhodla znovu oživit soubor pod názvem VADIDLO. Po sérii konkursů, osobních setkání a na základě nabídky k účasti na Dílně HA–Divadla na jaře 1985 se jim v krátké době podařilo sestavit kolektiv interpretů a nacvičit druhou verzi „Hmm...“, se kterou vystoupili mimo „Dílny“ např. v krajském kole WP (3. místo). Soubor se vyznačuje tím, že hraje zatím důsledně komplexně autorská představení, zaměřená na současnost odraženou v pocitech lidí, kterým není lhostejné, co se děje kolem nich.

ORFEUS, divadelní skupina při OKD Praha 4

Radim Vašinka

TAJEMSTVÍ VODNÍCH KVĚTIN

Lyrický mumraj, zahrnující
i poezii Josefa Friče,
jednu necelou báseň Miroslava Holuba
a čtyři verše Jana Nerudy;
jim je tato inscenace i připsána.

Nejhorší lidskou vlastností je lhostejnost. – Jurij Oleša.

Upozornění: všechny verše jsou začleněny do scénáře jako jeho stavební kameny. Veršů Josefa Friče jsme si dovolili využít k charakteristice vnitřního ustrojení hlavní postavy hry a jejího vztahu k životu – v žádném případě nejde o inscenaci Fričovy poezie nebo o výklad jeho básnického díla, i když smysl naší komedie mu nebude patrně příliš vzdálen...

Režie: Radim Vašinka

Realizace zvukového záznamu: ing. Jiří Marek

Hrají:

Hamlet, králevic dánský	Milan Egem
Uvaděč, správce areálu, zvaný též Smrták	Jiří Marek
Podivná postava	Jiří Oberfalzer
Líc téže mince	Stanislava Vránová
Paní z bufetu	Anna Bartoňová
Dr. Zajíček	Miloš Rotter
Jeho nerealizované já	Radim Vašinka
Melouchář I.	Jan Singer
Melouchář II.	Ondřej Děd

Zuzana I.	Kateřina Nepustilová
Zuzana II. – IV.	Zuzana Chaloupková
Lid I.	Jakub Bruner
	Olga Černohorská
	Milan Egem
	Jan Melzer
	Iva Svobodová
Lid II.	Miroslav Lulek
	Blanka Neradová
	Radek Volný

Zvuk: ing. Petr Škába

Světla: Jan Melzer

Premiéra 8. února 1985 v Praze

SLOVO O HŘE

TAJEMSTVÍ VODNÍCH KVĚTIN je – dalo by se říci – pokus o realizaci jevištní básně. Je to pocitová koláž na lehce načrtnuté téma možností seberealizace, koláž prokombinovaná, možná i překombinovaná, s množstvím vedlejších motivů, asociací, reálných, poloreálných, ireálných, snových a jiných prvků, víceméně volně řazených, vrstvených, prostupujících se a provokujících osobní životní stanovisko diváka.

Vedlejšími motivy hry jsou pak i motivy devalvace slova, jeho hodnoty, ztráty lidské komunikace, otázky smyslu umění, postavení člověka ve společnosti a asi možná snad spousta jiných spíše cítěných než vyjádřených rovin.

Postavy hry většinou nemají žádný „vývoj“, jsou dány, určitá dějovost příběhu vyplývá z jejich bezděčných, ale nevyhnutelných míjení a střetů.

Poezie Josefa Friče není touto koláží inscenována, ale je využita k definování lidské kvality „lyrického básníka“ (nepřesný, spíše pracovní název zdánlivě hlavní postavy inscenace).

Snad panoptikum, trochu mumraj, trochu drama... Jinak podle každého z nás.

Radim Vašínska

SLOVO O SOUBORU

Divadelní skupina ORFEUS datuje svůj vznik rokem 1963 jako TAKZVANÉ DIVADLO POEZIE při Vysokoškolském uměleckém souboru Praha. Od roku 1967 nese název ORFEUS, v důsledku mylného domnění, že se tak jmenovala kdysi existující hospoda, později sklad, posléze prostor, který byl souboru dán k dispozici jako hrací. (Něméně hospoda se jmenovala Šanghaj, dnes je tam umělecké studio mladých RUBÍN).

V současné době hraje soubor v sále KS Dobeška v Praze 4, pod péčí OKD v Praze 4.

Za dobu své existence uvedl ORFEUS přes 30 titulů, přičemž dramaturgický profil skupiny doznal značného žánrového „rozšíření“, od inscenací poezie přes literární kabaret po netradiční dramatickou literaturu. Snad by šlo říci, že ORFEUS je poetické nebo snad poetizující divadlo. (Pozor – nemáme na mysli ono pojetí poezie, které je nám předkládáno k nedělnímu obědu za hlaholu pražských zvonů, ale poezii jako součást života, jako životní hodnotu, jako pojetí života, jako pohled na svět, přičemž dlužno dodat, že poezie nejsou jen barevná slovíčka, ale někdy i řádně bodající střepy nalepené na vršek zdi, přes kterou lezeme...).

ORFEUS je několikanásobným vítězem Wolkrova Prostějova, občasným účastníkem Šrámkova Písku, kdysi se na něj pamatovalo i s výjezdy do zahraničí.

Výčet nejzajímavějších titulů:

3 celovečerní inscenace poezie Oldřicha Wenzla – „A já tak dlouho budu psát verše, dokud zralé hrušky s chutí jísti budu“, „Rozházené kopretiny“, „Loučení není tak těžké, ale nemám je rád“.

poezie Vaska Popy (1963)

René Obaldia, jednoaktové hry „Katova oběť“, „Dusík“, „Nebožtík“ (1967) v čs. premiéře (jako ostatně většina našich titulů).

Rózewiczova „Kartotéka“ (1968)

skeče P. H. Camiho (2 inscenace: 1967, 1971)

Brechtův „Baal“ (1969)

W. S. Gilbert – „Piráti z Penzance“ (1973).

Z posledních let stojí za připomenutí:

„Ukvapený Turka“ – pokus o průřez dílem Kozmy Prutkova (1982)

„Loď bláznů“ (ranné prózy bří. Čapků + francouzští symbolisté (1984).

Poslední inscenací divadla je „Zedno“ – třídičný večer z poezie J. Lebedy, poémy T. Rózewicze a krátké hry R. Jedličky.

Radim Vašínska.

Groteska

Divadelní soubor DOPRAPO – Domu kultury DP hl. m. Prahy

Kurt Vonnegut Jr.

GROTESKA

Přeložil Jaroslav Kořán

Scénář, režie, scéna, kostýmy: Petr Lébl

Hrají:

Eliza	Štěpánka Červenková
Wilbur stařec	Petr Novotný
Wilbur	Petr Lébl
Věra	Renata Fučíková
Melodie	Petra Bílková
Isador	Petr Pivoňka
Hvězdy	Tamara Odvárková
Otroci	Tomáš Palatý
	Iveta Frantállová
	Jan Schwarz

Zvuk: Tomáš Štern

Světla: Václav Kot

Hraje se bez přestávky

SLOVO O HŘE

Scénář představení GROTESKA byl napsán podle stejnojmenného románu, který v roce 1976 napsal americký spisovatel Kurt Vonnegut Jr. Kniha vyšla v českém překladu Jaroslava Kořána v roce 1981 v nakladatelství Mladá fronta.

Při zpracování scénáře bylo nutno najít takovou cestu, která by jednak uspokojila „Vonnegutology“ – tedy cestu zachování autora originálního rukopisu, ale zároveň takovou formu, která by nenechala dojít k nezábavnému převyprávění knihy. Hlavní důraz v naší inscenaci je kladen na stránku pohybovou, výtvarnou a hudební.

Příběh s vědecko fantastickými prvky – osudy filmového štábu v polorozpadlém městě – je situován mezi dva bloky diváků, sedících proti sobě, jejichž rozmístění připomíná ulici. Uspořádání scény napovídá o stylu představení, které převzalo prvky integrálního a pouličního divadla. Diváci, kteří jakoby se náhodně shromáždili kolem hrací plochy s jedinou kulisou – kostrou bývalého automobilu – nejsou do děje zapojováni, ale svou přítomností se podílejí na pointách některých scén.

Myšlenka románu upozorňuje na skutečnost, že mnohé situace, které v životě prožíváme, se často dají přirovnat ke klasickým filmovým groteskám.

Spletitý děj je spíše pouhou kulisou pro plejádu groteskních etud, odpozorovaných ze všedního života.

Představení by mělo upozornit na hranici smíchu, kterou často – ať už uvědoměle či náhodou – posunujeme na obě strany.

Na inscenaci a výpravě jsme s přestávkami pracovali v sestavě deseti účinkujících čtyři měsíce.

Od premiéry v březnu t. r. jsme do dnešní doby odehráli 12 repríz. Na XI. přehlídce amatérských divadelních souborů v Praze získala inscenace cenu za nejinspirativnější představení přehlídky, cenu za scénář, režii a výpravu a 3 ceny za herecké výkony.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor DOPRAPO byl založen v r. 1960. Již od svého vzniku je programově orientován na divadlo pro děti a mládež. V současné době patří mezi špičkové amatérské soubory v této oblasti. Systematicky usiluje o podobu divadla moderního, nanejvýš sdělného, eticky a esteticky účinného. Velkou pozornost věnuje vlastní autorské a dramaturgické práci. Divadlo DOPRAPO si vytvořilo vlastní jevištní poetiku, vlastní konvence. Uměleckým vedoucím souboru je Tomáš Masák, organizačním Tomáš Štern.

Soubor je již po mnoho let pravidelným účastníkem festivalů a přehlídek amatérského divadla pro děti a mládež v Ostravě – Porubě. Ceny, které na těchto přehlídkách získal, svědčí o vysoké úrovni uváděných inscenací:

- 1973 – II. národní přehlídka – cena za režii
- 1975 – III. národní přehlídka – cena dětské poroty
- 1977 – IV. národní přehlídka – cena za autorskou a dramaturgickou práci
- 1979 – V. národní přehlídka – cena za režii a cena za nejlepší herecký výkon
- 1981 – VI. národní přehlídka – cena za inscenaci, cena za scénu a kostýmy a cena za herecký výkon
- 1983 – VII. národní přehlídka – cena za inspirativní uplatnění principů otevřeného divadla a vytříbený tvar inscenace a cena za hudbu
- 1983 – putovní cena TALENTU PRAHY 83 na přehlídce nejlepších kolektivů a sólistů zájmové umělecké činnosti.

Kromě toho získalo divadlo DOPRAPO řadu ocenění a uznání jako např. Rudou stuhu ROH za iniciativní a podnětnou kulturní činnost, čestné uznání Městské rady ZUČ, čestné uznání Ministerstva ČSR za záslužnou uměleckou práci a za osobitý přínos k rozvoji československého divadelnictví a další.

Soubor DOPRAPO několikrát úspěšně reprezentoval ČSSR na divadelních festivalech v zahraničí: v roce 1978 v Belgii, v r. 1979 v Holandsku a Velké Británii, v r. 1980 v NSR, v r. 1983 v SSSR a v r. 1984 v Dánsku.

Na FEMADu se DOPRAPO představilo v roce 1981 s pohádkou „Kolotoč splněných přání“ a v roce 1983 s pohádkou „Pohádka pro dva pláště“.

Otem jako sa ráz zobudzil Pán Gregor Samsa ve svojej posteli
a ziscil, že sa premenyl na obludný hmyz

Z – DIVADLO – Divadelný ochotnícky súbor pri DO SZM Zeleneč

OTEM JAKO SA RÁZ ZOBUDZIL PÁN GREGOR ŠAMSA VE SVOJEJ POSTELY A ZISCIL, ŽE SA PREMENYL NA OBLUDNÝ HMYZ

Na motívy poviedky F. Kafku
napísal Jozef Bednárík a kolektív Z – Divadla

Réžia, výprava, výber hudby: Jozef Bednárík a. h.

Choreografia: Eva Matejková a. h.

Hrají:

Gregor Samsa	Vít Bednárík
Otec	Darina Jedličková
Matka	František Tibenský
Margita	Štefánia Slobodová
Slúžka	Zuzana Orešanská
Vedúci	Anna Mrvečková
Direktor	Anton Halada
Sekretárka	Dušan Selecký
Slečna Františka	Dana Bednáríková
Podnájomníci	Viera Lukačovičová
	Felix Halada
	Ľubomír Jedlička
	Vlastimil Tomovič

SLOVO O SÚBORE

Jedenásťročná historia Z – divadla sa dá z pohľadu na jeho celkový vývoj rozdeliť do štyroch období – etáp. Napriek tomu, že každá mala určité špecifické rozdielnosti, všetky mali spoločné hlavné črty práce Z – divadla – chuť, disciplínu a ctižiadosť. Bez nich by Z – divadlo nebolo pravidelným účastníkom divadelných prehliadek v Modre, Spišskej Novej Vsi, Martine, Hronove, hosťom festivalov v zahraničí a držiteľom titulu „Vzorný kolektív ZUČ“.

I. etapa – roky 1974 – 1975

Toto obdobie histórie Z – divadla môžeme pomenovať etapou zoznamovacou, pretože členovia súboru sa vlastne len udomáčkňovali v prostredí divadla. Pomocou im boli inscenácie O. Zelenku „Košeľka“ a Moliera „Oklamaný manžel“.

II. etapa – roky 1976 – 1978

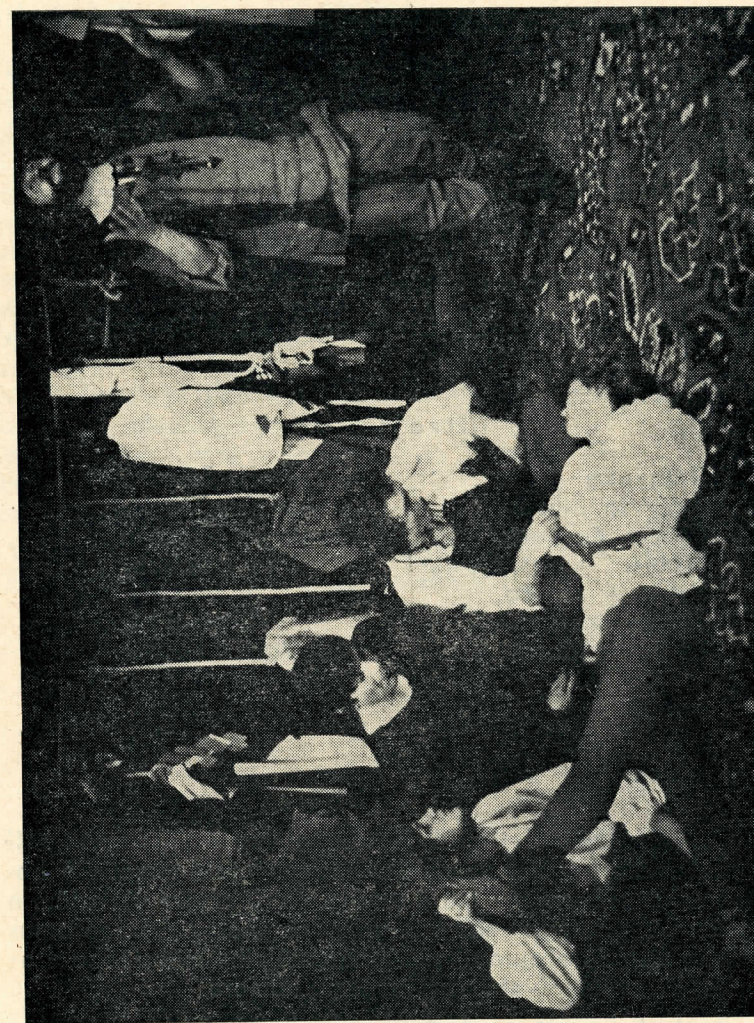
Plautov „Chvastúň“, „Zo života hmyzu“ Br. Čapkovic a Shakespearov „Koniec všetko napravi“ zaznamenali vo vývoji Z – divadla etapu hľadania. Hľadania smiechu, plaču a častejšie oboch naraz. V tomto období dostalo svoju tvár pod vedením zelenečského rodáka Jozefa Bednárika.

III. etapa – roky 1979 – 1981

A prišlo obdobie najplodnejšie – etapa objavovania nových možností. K disciplíne, ctížiadosti a chuti sa okrem profesionálnych znalostí režiséra pridali skúsenosti samotných členov súboru. V tomto období vznikli úspešné inscenácie Gogoľových „Mrtvych duší“, „Don Juan“ podľa de Molinu a Maupassantova „Guľočka“.

IV. etapa – od roku 1982 doteraz

Generačný problém sa podarilo odstrániť Brechtovou „Matkou Guráž“ a Z – divadlo tvorí IV. etapu svojej histórie. Ako ju nazvať nevieme ale „zoznamovať sa“, „hľadať“ a „objavovať“ je stále čo.

Jak se vám líbí „Jak se vám líbí“?

Divadelní klub JIRÁSEK Sdruženého klubu pracujících
v České Lípě

JAK SE VÁM LÍBÍ „JAK SE VÁM LÍBÍ“?

William Shakespeare – Kolektiv souboru

Úprava: Kolektiv souboru

Dramaturgie a režie: Václav Klapka

Kostýmy, scéna: Renata Grolmusová, Karel Bělohubý

Hrají:

Rosalinda
Orlando, Silvius
Cecilie, Kačenka, Fébé
Prubík, Charles, Olivier
Vyhnaný vévoda,
vévoda bratr, ovčák
Le Beau, Jacques

Hana Sršňová
Ladislav Klapka
Vladimíra Chocová
Karel Bělohubý

Vlastimil Vik
Václav Klapka

SLOVO O HŘE

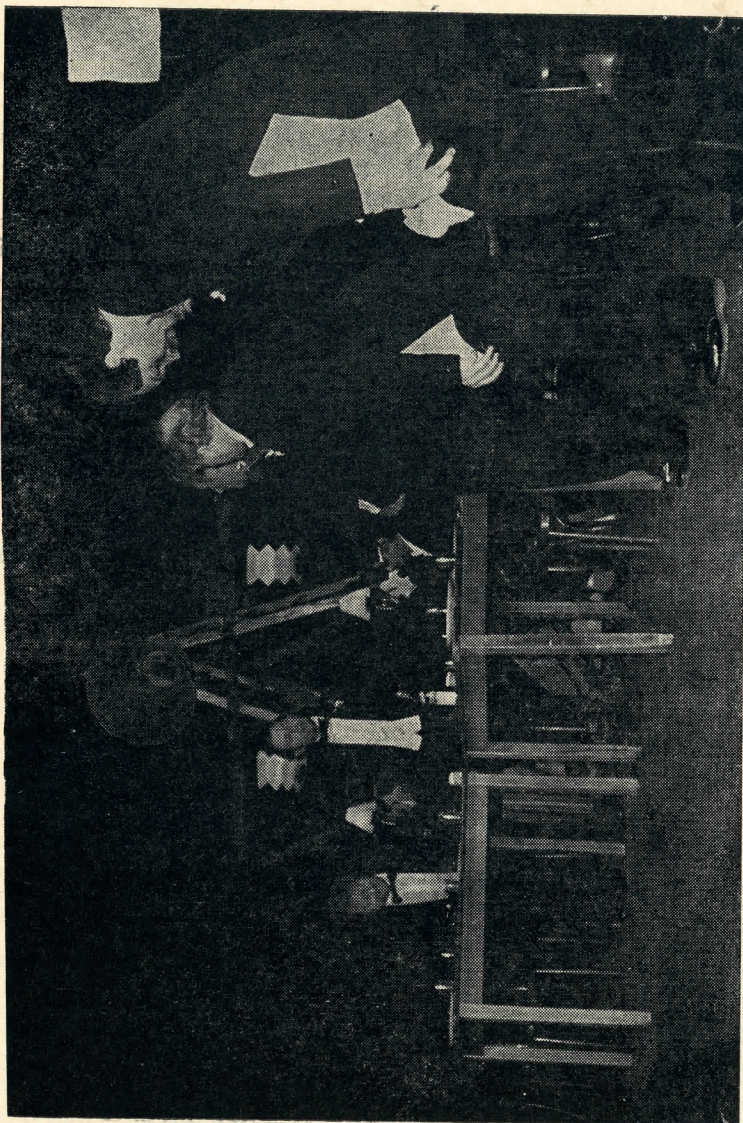
Hra JAK SE VÁM LÍBÍ patří k Shakespearovým hrám s největší inscenační tradicí v našich zemích. Důvodem je jistě tematická bohatost, mnohoznačnost hry, která svádí k nejrůznějším výkladům a technikám. Od komedie dell'arte, přes psychologický realismus až k prvkům divadla absurdního. Od pastorálního milostného dramatu, přes filozofické úvahy až k černému humoru.

Tato fantastická různorodost přivedla ke hře i nás. Chtěli bychom jejích možností využít především k tomu, abychom se oproštěni od nákladné scény, důsledného lpění na klasickém textu a klasických hereckých technikách – vyslovili o nejrůznějších situacích člověka v životě, jímž se táhne (nebo by se podle nás měla táhnout) jako červená nit – hravost. Neboť hra, jak říká veliký autor sám, je život...

SLOVO O SOUBORU

V příštím roce oslaví DIVADELNÍ KLUB JIRÁSEK šedesát let své existence. Jeho aktivní činnost byla různě kolísavá, ale systematicky a nepřetržitě pracuje od roku 1969. Za tuto dobu nastudoval 36 inscenací pro dospělé, 8 pohádek a řadu recitačních pásem. Někteří členové se spolupodílejí na pořadech svého zřizovatele, vystupují při různých politických a kulturních výročích a účastní se každoročně soutěže v monologu a dialogu. Soubor se účastní krajských přehlídek her pro dospělé i děti, hostuje i mimo Severočeský kraj. V oblasti divadel malých jevištních forem se čtyřikrát představil na národní přehlídce v Písku. V roce 1981 prošli někteří členové souboru hereckou akademií a tak vznikla snaha nalézt vlastní divadelní poetiku a pustit se na cestu experimentu a hledání. Byla nastudována inscenace SEN KRALEVIČE HAMLETA, kterou soubor uvedl v roce 1982 na Šrámkově Písku a Jiráskově Hronově. Inscenace JAK SE VÁM LÍBÍ... byla letos uvedena na přehlídce her malých jevištních forem v Karlsruhe v NSR.

V roce 1984 obdržel soubor čestné uznání Ministerstva kultury ČSR za přínos k rozvoji čsl. soc. divadelnictví.

Adié, miláčku!

Divadelní soubor TYL Sdruženého klubu pracujících LIAZ
Mnichovo Hradiště

Alex Koenigsmark

ADIÉ, MILÁČKU!

Komedie o dvou dílech

Režie: Josef Flanderka

Scéna: Jindřich Kvapil

Výprava a kostýmy: Naďa Kvapilová

Výběr hudby a zvuk: Josef Flanderka

Metodická spolupráce: Jarmila Černíková

Hrají:

Čulík, šéf orchestru
Čulíková, jeho manželka
Elén, jeho dcera
Eduard, klavírista
Nebeský, houslista
Šechtl, tubista
Štěpánek, bubeník
Blumová, harfistka
Domovník
Soňka, jeho dcera a servírka
Huleš, provozní ředitel orchestru
Laška, číšník
Švestková, flétnistka

Pavel Štěpán
Irena Sojková
Radka Peterková
Jindřich Kvapil
Rudolf Vízek ml.
Jaroslav Prchlík
Jiří Rampouch
Naďa Kvapilová
Miroslav Grindl
Věra Smolíková
Václav Cihlár
Petr Livora j. h.
Iveta Flanderková

Světla: Luboš Flodрман

Text sleduje: Eva Grindlová

Premiéra 17. května 1984

SLOVO O HŘE

Po uvedení Šotolovy hry CESTA KARLA IV. DO FRANCIE A ZPĚT (premiéra v květnu 1981), po komedii Guilherma Figueireda VELLI-CE PODIVUHODNÝ PŘÍBĚH CTNOSTNÉ ŽENY Z ÉFEZU (březen 1982) a konečně po Drdových DALSKABÁTECH, HŘÍŠNÉ VSI (duben 1983 k Roku českého divadla a ke 150. výročí založení souboru) sáhli jsme po Koenigsmarkově „orchestrální frašce“ ADIÉ, MILÁČKU!. Její příběh se odehrává ve třicátých letech našeho století a dramatické postavy, které v něm vystupují, defilují před diváky jako figuríny na jakémsi panoptikálním kolotoči, jehož hybnou silou je černý humor, ale hlavně myšlenka, docela užitečná pro každého: žádat od lidí poctivost, upřímnost a nezištnost může i podvodník, lhář a chamtivec, ale je to značně riskantní – jak pro toho, kdo žádá, tak pro to, co žádá.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor TYL Sdruženého klubu pracujících Libereckých automobilových závodů n. p. závod Mnichovo Hradiště navazuje na starou a bohatou tradici. V roce 1983 oslavil 150. výročí trvání ochotnického divadla v Mnichově Hradišti.

Mezi současnými členy jsou ti, kteří hráli už za okupace, ale i ti, kteří vstoupili do souboru v padesátých letech. Jádro současného kolektivu se zformovalo kolem roku 1964, k němuž se pak přidávali postupně členové noví a vraceli se ti, kteří hráli už dávno před tím.

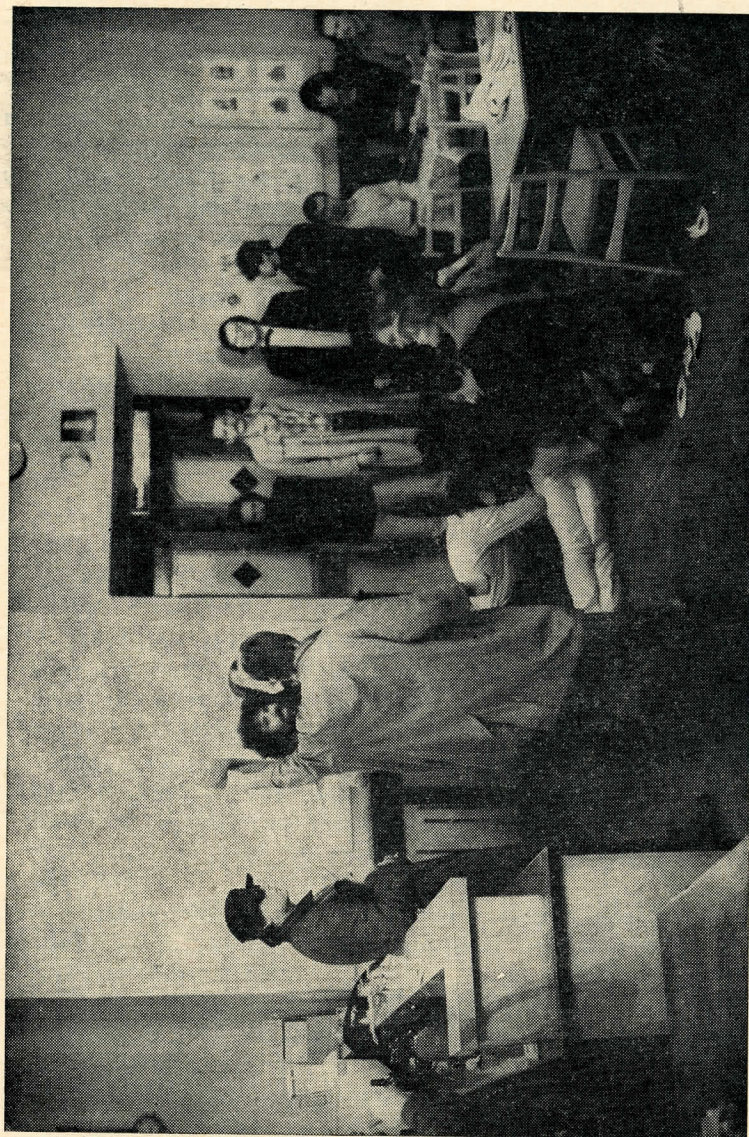
V letech 1950 až 1958 patřil mnichovohradištský Tyl k vyspělým souborům Libereckého kraje, od roku 1979 k vyspělým souborům Středočeského kraje.

Soubor má ke své činnosti dobré podmínky, vytvořené zřizovateli – ZV ROH LIAZ, ZV ROH ostatních sdružených závodů a Městské ho národního výboru.

Jeho práci řídí dva amatérští režiséři z řad členů. Scénograf a návrhářka kostýmů jsou absolventy scénografické školy ŠČDO, tři z mladších herců absolvovali lidovou konzervatoř. V současné době má soubor okolo 30 aktivních členů. Od roku 1979 spolupracuje se souborem dramaturgyně Jarmila Černíková.

V roce 1984 se soubor zúčastnil s inscenací Drdových DALSKABÁTŮ Jiráskova Hronova, odkud si přivezl představitel role Trepí. fajkla cenu za herecký výkon.

V roce 1985 se soubor zúčastnil se hrou Alexe Koenigsmarka ADIÉ, MILÁČKU! středočeské krajské přehlídky Wintrův Rakovník. Jeho inscenace byla vyhodnocena jako nejlepší. Téhož roku uvedl ke 40. výročí osvobození Nezvalovu hru DNES JEŠTĚ ZAPADÁ SLUNCE NAD ATLANTIDOU.

U zeleného papouška

ANEBDIVADLO Obvodního kulturního domu Praha 3
+
LUCERNA Kulturního domu hl. m. Prahy

Arthur Schnitzer

U ZELENEHO PAPOUŠKA

Režie: Peter Scherhauser j. h.

Úprava a dramaturgie: Václav Březina

Scénografie: Miloň Kališ j. h.

Hudba: Zbyněk Císař

Hudební doprovod: bratři Steinerové

Hrají:

Prosperé	Milan Schejbal
Jules	Jaroslav Fišer
Grasset	Pavel Halamka
Lebret	Oldřich Hrůza
Komisař	Petr Nejedlý
Grain	Miroslav Procházka
Scaevola	Pavel Tůma
Henri	Jan Doubrava
Leokádie	Markéta Schejbalová
Francois, vicomt de Nogeant	Michael Kaňok
Albin de la Tremouille	Hynek Bouček
Michette	Irena Křištofová
Flipotte	Jana Karasová
Emile, vévoda de Cadignan	Václav Březina
Vilém	Vladimír Kraus
Markýz de Lansac	Petr Záruba
Séverin de Lansac	Daniela Kaňoková
Rollin	Jaroslav Kvapil
Georgette	Eva Janáková
Baltazar	Jaroslav Kára
Maurice	Vladislav Knapp

Etienne
Pařížané

Jan Suchý
Václav Větrovský
Pavel Řezáč
Marian Moravec

Odehrává se v Paříži 14. července 1789 večer

SLOVO O HŘE

Nápad udělat společnou inscenaci ANEBDIVADLA a LUCERNY byl poprvé nahlas vysloven na jedné pražské přehlídce asi tak před třemi lety. Myšlenka inscenovat v reálu Malostranské besedy Schnitzlerova ZELENÉHO PAPOUŠKA je jen o nějaký měsíc mladší. Dlouhou dobu existovaly oba plány souběžně vedle sebe. Najednou se proluly a Peter Scherhauser měl čas a zájem. Tak nezbylo, než se do toho dát...

LAMPA, divadelní soubor Veleobce sdružených obcí baráčníků
Praha

KARTOTÉKA

Volná úprava hry Tadeusze Rózewicze

Přeložila Vlasta Dvořáčková

Upravil kolektiv souboru Lampa

Režie: kolektiv souboru Lampa pod vedením Jiřího Langer

Hudební, zvukový a technický doprovod: Michal Kučírek

Hrají:

Hrdina	Petr Gruša
Sbor starců	Pavel Liška
	Karel Ruppert
	Petr Holub
Osoby	Věra Langerová
	Jiří Langer
	Alena Hudečková
	Alena Daňková
	Jiřina Boubínová
	Karla Staňková
	Aleš Širc
	Markéta Schmidová
	Stanislav Křížek
	Milena Jírová
	Jaroslav Čapek

SLOVO O HŘE

KARTOTÉKA je veřejný pohled do labyrintu kolem nás i v nás za přítomnosti svědků, aktérů a textu Tadeusze Rózewicze (nar. 1921).

Mnoho osob, které do hry zasahují, nehraje větší roli. Ty, které by mohly sehrát hlavní úlohu, nejsou často připuštěny ke slovu, nebo mají jen máloco říci. „Hrdinou“ je člověk bez bližšího určení. Jistota se často mění v nejistotu, tragédie v grotesku.

Hru napsanou v roce 1959 upravil a poprvé uvedl v lednu 1985 kolektiv divadla LAMPA.

SLOVO O SOUBORU

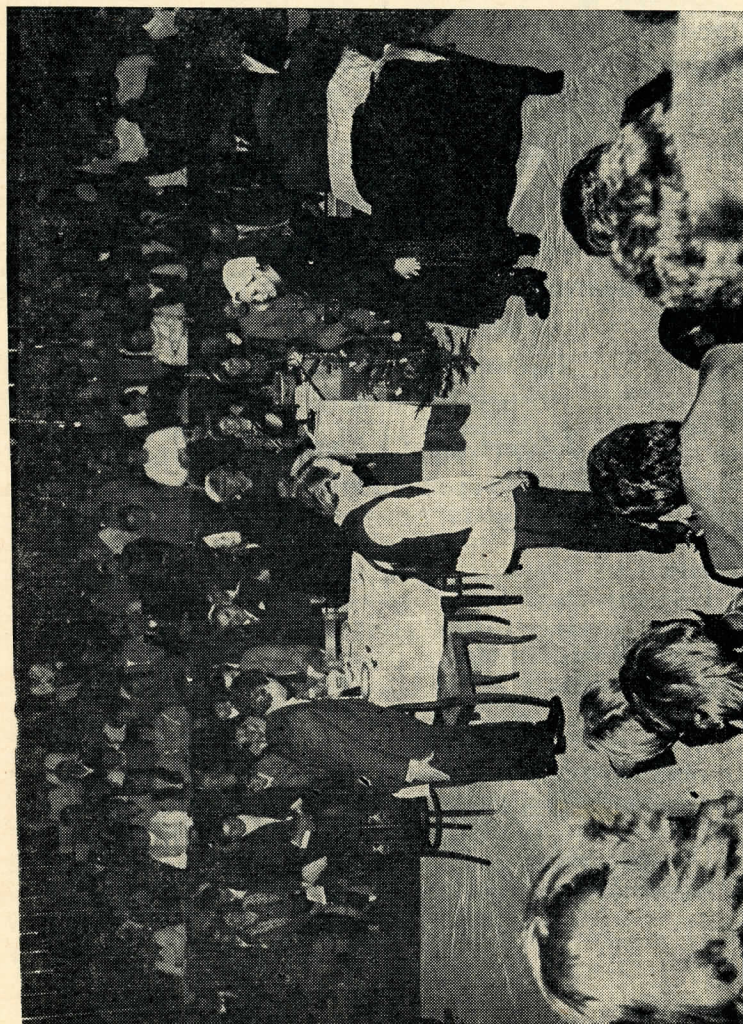
Divadelní soubor LAMPA vznikl v roce 1972 a od té doby hraje až na některé výjimky (státní svátky, utkání finálové skupiny MS v ledním hokeji, virové epidemie a podobně) pravidelně každý čtvrtek v malostranské Rychtě, což pokládá za svůj dosavadní největší úspěch.

Od komedie až parodie jako zprvu základních prostředků došel soubor, v jehož řadách došlo k průběžné proměně většiny členů, k závažnějším tématům, která se snaží vyjádřit lehčí formou divadelní stylizace, hravosti a nadsázky. Z tohoto hlediska je poetice LAMPY v posledním období velmi blízká polská dramatická literatura, k níž se snaží najít svůj vlastní přístup.

Za nejúspěšnější představení považujeme 3 inscenace hříček P. H. Camiho, MARIJU I. Babela, autorské hry VÁNOCE NA VELIKONOČNÍM OSTROVĚ a ČÍPKOVÁ MARENKA, dále jednoaktové hry Sl. Mrožka, uváděné pod názvem ASPIRANTI a koláž z textů St. Lema MELLEM.

S posledním představením se soubor zúčastnil v r. 1984 Šrámkova Písku a v červenci t. r. 28. mezinárodních dnů mládeže v Bad Radkersburgu v Rakousku, kde získal cenu za humor. FEMADu se LAMPA zúčastňuje potřetí (1982 a 1984).

V průběhu let se kádr souboru stabilizoval a většina jeho členů vyrostla díky životním (a tím i divadelním) zkušenostem v natolik nesmlouvavé individualitě, že se soubor přeorientoval na kolektivní práci. Představení KARTOTÉKY, v němž se představuje prakticky celý současný soubor, je typickou ukázkou těchto tvůrčích postupů.

Hriech

Divadelný súbor Jána Chalupku, nositeľ vyznamenania
„Za vynikajúcu prácu“ a titulu „Zaslúžilý kolektív ZUČ“
pri ZK ROH k. p. Vítkovice Mostáreň Brezno

Jozef Gregor-Tajovský

HRIECH

Úprava a režia: Ľ. Majera a. h. (SFRJ)

Výprava: J. Ciller a. h.

Kostýmy: M. Cillerová a. h.

Hudba: J. Filip a. h.

Asistent réžie: J. Prepletaný

Technická spolupráca: V. Dittrich

H r a j i :

Ďuro Boháč, gazda
Zuza, vdova

Anička, dcéra neskôr
Kvaškova žena
Štefan Kvaško, gazda

Ondrej, sluha
Dedinčania

Michal Borčín
Margita Zacharová
Klára Roštárová
Jana Berčíková
Alžbeta Vagadayová
Peter Horváth
Jozef Prepletaný
Ing. Anton Jurša
M. Kubínyová
M. Obernauerová
S. Majchútová
M. Jaceková
L. Zachar
R. Vagaday
V. Hronec
J. Ťažký
D. Struhár
J. Obernauerová
Ing. Ľ. Klajbanová
J. Kováčik

M. Vagaday
M. Borčinová

Predstavení vedie: M. Divoková
Svetlo: M. Dittrich, Z. Bizoň

Texty sleduje: M. Halašiová
Rekvizity: M. Obernauerová

Zvuky: J. Lehotský

Premiéra 23. marca 1985

SLOVO O HRE

Podľa autorovho priznania bezprostrednou tvorivou pohnútkou na vytvorenie HRIECHU bola jeho žiarlivosť, ako prejav istých nezhôd, napätia a trhlín v manželstve. I keď je známe, že zdĺhavá kríza v Tajovského manželstve sa stala tematickým východiskom viacerých jeho predvojnových i povojnových próz i dramatických prác, predsa je toto priznanie pozoruhodné práve v súvislosti s aktovkou HRIECH, v ktorej sa dramatikovi podarilo osobný prvok dokonale zašifrovať do sústavy realistických zobrazovacích postupov, objektívnej motivácie konfliktu, verného obrazu prostredia, jedinečných dedinských hrdinov a podobne.

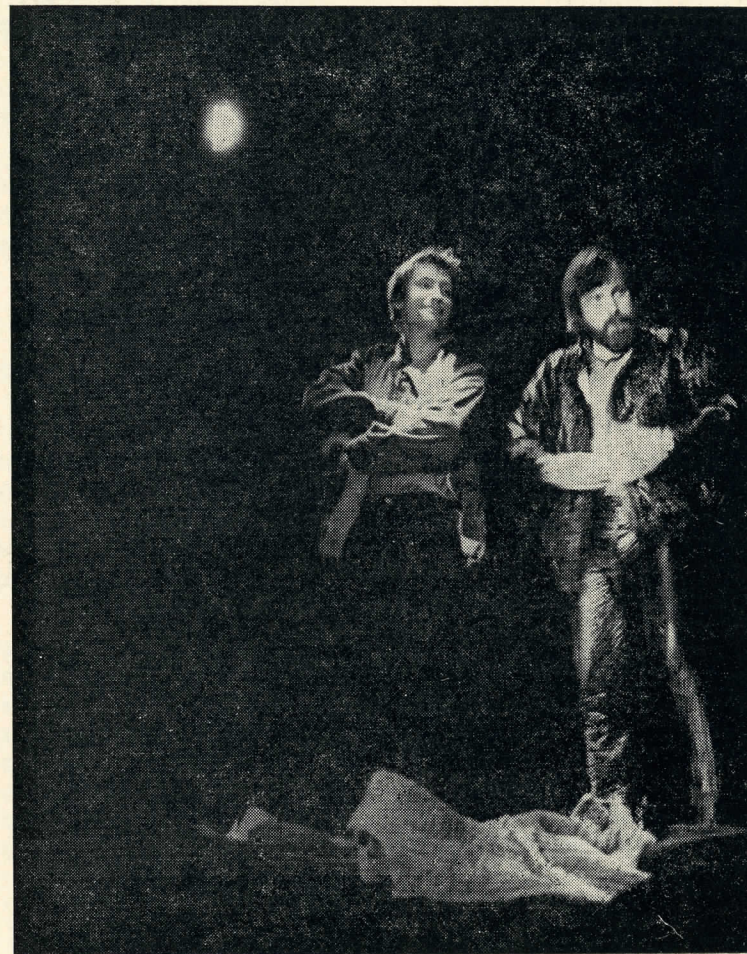
Najčastejšou príčinou, prečo HRIECH ochotníci málo hrávali, bolo nedostatečné pochopenie predlohy, napriek tomu, že po nej siahali spravidla len pokročilejšie súbory. Pritom však práve najvydarenejšia z autorových aktoviek nástojčivo pripomína aké hodnoty nechávajú ležať ladom naše súčasné, najmä komorné divadelné scény. V ostatných rokoch sa objavili pokusy myšlienkovito spájať dve či tri Tajovského aktovky v jeden celok. Z takýchto zámerov vzniklo i dnešné predstavenie, keď upravovateľ Ľ. Majera pozorne prečítal aktové hry MATKA a HRIECH.

SLOVO O SÚBORE

História ochotníckeho divadla v Brezne sa datuje už od polovice 18. storočia a je nerozlučne spätá s menom nestora slovenskej klasiky – Jánom Chalupkom.

Novodobá história sa začína rokom 1923 uvedením hry KRIŽNIK POTEMKIN. Až do roku 1946 pracoval súbor pod rôznymi zriaďovateľmi so striedavými úspechmi a výsledkami. Pre toto obdobie je charakteristická snaha uvádzať pokrokových autorov a cez ich myšlienky apelovať na vedomie diváka. Pravidelnú a systematickú činnosť a v niektorých momentoch priam priekopnícku vyvíja kolektív v rokoch budovania našej socialistickej vlasti. Repertoár je rôzny, ale vždy je tu snaha o zachovanie klasického odkazu, čo sa odráža i v tvorbe súboru v posledných dvadsiatich rokoch, keď sa o kolektíve začína hovoriť v širších súvislostiach. Zúčastňuje sa pravidelne rôznych súťaží a festivalov, kde získal množstvo kolektívnych aj individuálnych ocenení. Svojou systematickou prácou sa vypracoval medzi najlepšie súbory u nás. V jeho práci sa veľmi kladne odrazila spolupráca s profesionálnymi umelcami (Ciel, Petrovický, Ciller, Scherhauser, Polák atď.), ktorí majú nemalú zásluhu na umeleckom raste súboru.

Za roky práce súbor vzorne reprezentoval naše amatérske divadlo i za hranicami, kde jeho vystúpenia boli vždy vysoko hodnotené a morálne ocenené. Pri kolektíve pracuje i divadelné štúdio mladých, ktoré odborne pripravuje mladých adeptov a dosiahlo pozoruhodné úspechy vo svojej kategórii. V súčasnosti má Divadelný súbor J. Chalupku 45 členov.

Florence 1536 aneb Lorenzaccio ... ?

ANEBDIVADLO, divadelní soubor Obvodního kulturního domu
Praha 3

FLORENCIE 1536

aneb

LOREZACCIO...?

Volné zpracování podle divadelní hry Alfreda de Musseta

Scénář a režie: Milan Schejbal, Kateřina Fixová

Výtvarník: Hynek Bouček

Hrají:

Kardinál	Kateřina Fixová
Filip Strozzi	Michael Kaňok
Vévoda	Hynek Bouček
Lorenzo	Milan Schejbal

V dalších rolích:

E. Janáková, V. Kraus, D. Kaňoková,
V. Knapp, J. Pazderníková, J. Pilát,
M. Schejbalová, V. Větrovský, K. Punčoch

Realizace kostýmů: J. Bárta

Zvuk: J. Štork

Světla: P. Řezáč, M. Moravec

Premiéra 27. 6. 1985 Žižkovské divadlo

Poprvé hráno 13. dubna 1985

SLOVO O HŘE

Východím bodem pro inscenaci FLORENCIE 1536 je známý klasický text Alfredo de Musseta LORENZACCIO, který pojednává o vzpouře jedince proti morálce vládnoucí tyranie. Scénář naší inscenace vznikl formou koláže a přinesl tak jiný úhel pohledu na téma původní předlohy. Otevírá problém společnosti ve Florencii r. 1536, kde díky vládyneschnému vévodovi se ocitají všechny

společenské vrstvy uprostřed morální a mravní krize. Přesto, že si mnoho občanů Florencie tuto skutečnost uvědomuje, nenachází nikdo dostatek prostoru a prostředků k aktivnímu odporu a změně dané skutečnosti.

Snažili jsme se, aby byl scénář důsledně inscenován ve třech inscenačních rovinách, které představují jednotlivé společenské vrstvy – a to tak, že nepřetržitý tok jednotlivých situací v různých vrstvách skládá postupně celkový obraz Florencie roku 1536.

SLOVO O SOUBORU

Jádro dnešního ANEBDIVADLA se vytvořilo v rámci studentského souboru Dvacetník v roce 1976. Od roku 1977 soubor působí při Obvodním kulturním domě v Praze 3. V sezóně 1978/79 se obsazení souboru stabilizovalo a začala se důsledně uplatňovat stanovená pracovní koncepce. Od té doby ANEBDIVADLO pracuje pod současným uměleckým vedením a pod nynějším názvem.

ANEBDIVADLO představuje spíše soubor tzv. „studiového“ typu, který se soustřeďuje na hledání nových cest i za cenu případných neúspěchů. Využívá možnosti vystupovat na dvou různých scénách a střídavě inscenuje hry v tzv. tradičním kukátkovém prostoru klasického jeviště a v prostoru tzv. centrálním, ev. modifikacích. Dominantním inscenačním principem je antiiluzivnost. Východím bodem a posléze kritériem, je chápání světa dnešní mladou generací. ANEBDIVADLO lze zařadit do široké škály divadla autorského. Pod tímto označením se skrývá jednak tvůrčí dramaturgický a režijní přístup k danému textu, jednak práce s vlastním scénářem.

V současné době tvoří kolektiv ANEBDIVADLA dvacet mladých lidí. Soubor má nyní na repertoáru 5 inscenací, které pravidelně reprizuje v Žižkovském divadle a Junior klubu Na Chmelnici. ANEBDIVADLO se pravidelně zúčastňuje řady přehlídek a festivalů – letos pošesté FEMADu v Poděbradech, potřetí na Jiráskově Hronově, na Talentu Prahy atd. Souboru se dostalo cti reprezentovat Československo na několika mezinárodních divadelních festivalech - v r. 1981 v NSR, 1983 ve Francii a ve Španělsku, v roce 1984 ve Švédsku a letos na Mezinárodním festivalu AITA mladého divadla v bulharském Blagoevgradu.

Ploštica

Divadelný súbor FAUX PAS FV SZM pri PdF v Nitre

Vladimír Majakovskij

PLOŠTICA

Preklad Ján Ferencík

Úprava Michal Spišák

Réžia: kolektív súboru FAUX PAS

Scenografie: Michal Spišák, Viliam Fačkovec

Hudba: Ivan Ďuriš

Hrají:

Trubkin, požiarnik

Michal Spišák

Igric, riaditeľ, predavač

Vladimír Raučina

predavač, robotník, požiarník,
profesor, reportér

Ondrej Šul'aj

predavačka, Rozália, asistentka

Antónia Melišíková

predavačka, Zoja, požiarnik

Katarína Melišíková

predavačka, dievča,
požiarnik, asistentka

Marianna Šul'ajová

Svetlá: Michal Uhrinčák

SLOVO O HRE

V komédii V. Majakovského – PLOŠTICA sme nachádzali aktuálne boľavé miesta našej súčasnosti. Snažíme sa ostrejšie a pichlavejšie, snáď ako sme boli zvyknutí, ústami V. Majakovského vynášať na pranier „neduh“ mnohých z nás.

SLOVO O SÚBORE

Divadelný súbor FAUX PAS sa formoval od čias gymnázijských, t. j. od r. 1982.

Výraznejší úspech súbor zaznamenal v roku 1983 s hrou PhDr. M. Bátorovej a M. Spišáka BURLACI. Na celoslovenskom festivale MJF v Poprade súbor získal cenu za réžiu. V roku 1984 súbor získal za hru M. Kiša ml. LAKTIBRADA A TÍ DRUHÍ... na Krajskom festivale v Trenčíne hlavnú cenu festivalu, cenu diváka, cenu za ženský herecký výkon, cenu za mužský herecký výkon, cenu za pôvodný scénar M. Kišovi ml. Na Akademickom Prešove 1984 súbor získal cenu za ženský herecký výkon - K. Melišíková. Poetická zložka súboru FAUX PAS získala s adaptáciou Puškinovej poémy CI-GÁNI 1. miesto na Krajskej súťaži - Štúrova Modra s postupom na Hviezdoslavov Kubín. Na Akademickom Prešove 1984 to bolo 2. miesto.

Súbor FAUX PAS naštudoval v roku 1985 hru Vladimíra Majakovského PLOŠTICA v úprave Michala Spišáka. Na Krajskom festivale v Trenčíne súbor získal 1. miesto, cenu za invenčné stvárnenie hry V. Majakovského PLOŠTICA, cenu za pozoruhodný herecký výkon M. Spišákovi. Na Celoslovenskom festivale MJF Poprad 1985 získal súbor diplom a hlavnú cenu Slovenského ústredného výboru SZM, M. Spišákovi bola udelená cena za scénografiu. Na Celoslovenskej prehliadke SUTV Akademický Prešov 1985 udelilo Ministerstvo školstva SSR, SÚV SZM Divadlu FAUX PAS diplom za 2. miesto.

Programovou brožuru XIII. ročníku Festivalu mladého amatérského divadla - Poděbrady 1985 vydalo Kulturní a společenské středisko Poděbrady.

Vydání povoleno odborem kultury ONV pod čj. 32082 1385

Zpracovala Jarmila Černíková

Návrh obálky: Hana Tomková

Foto: Pavol Rebroš, Petr Metlička, Jozef Kubiček

Veškerá práva provozovaných děl zastupuje DILIA Praha a LITA Bratislava

Vytiskly Tiskařské závody, n. p., provoz 74 Poděbrady - 8637 85

Poděbrady 1985

